

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17CoCsp/25/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3223200052
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3223200052.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovéj a Mgr. Zuzany Holúbkovéj v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Advokátska kancelária Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozska 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D. E. D., o zaplatenie 4.087,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 20. apríla 2023, č.k. 1Csp/2/2023-85, takto

rozhodol:

- Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. o trovách konania potvrdzuje.
- Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 1.816,18 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.816,18 eur od 4.3.2022 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. vo zvyšku žalobu zamietol. Výrokom III. nepriznal žalovanej nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal od žalovanej zaplatenia 4.087,54 eur s príslušenstvom. Uviedol, že jeho právny predchodca (banka F., G.) uzatvoril so žalovanou zmluvu o úvere, na základe ktorej jej poskytol úver, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v mesačných splátkach. Žalovaná úver nesplácala riadne a včas, čím porušila svoju povinnosť. Následne banka F., G. postúpila na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Vzhľadom na to, že žalovaná dlžnú sumu nevrátila, obrátil sa žalobca na súd.

3. Súd prvej inštancie po dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne nedôvodná.

4. Najskôr konštatoval, že zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou zo dňa 14.7.2017 má spotrebiteľský charakter. Preto súd prvej inštancie na posúdenie záväzkového vzťahu z úveru, okrem ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, i ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

5. Súd prvej inštancie tak podrobil zmluvu prieskumu, či obsahuje všetky náležitosti vyžadované § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Dospel pritom k záveru, že úver je podľa § 11 tohto zákona bezúročný a bez poplatkov. Zmluva totiž neobsahuje správny údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe

údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom sa musia uviesť všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov.

6. Celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť, nie je podľa súdu prvej inštancie v základných podmienkach poskytnutého úveru uvedená vôbec, resp. je uvedená až v článku I. bod 3 zmluvy na účely výpočtu RPMN. V uvedenom bode 3 zmluvy nie je uvedená jednoznačne tak, aby spotrebiteľ nemal pochybnosť o jej výške. Je uvedená dvojmo, pre RPMN 16,71% vo výške 5.076,32 eur a zvlášť pre výpočet RPMN bez zľavy z Voliteľnej služby vo výške 5.403,68 eur, pričom z údajov platných v čase zmluvy je táto suma, t. j. celková čiastka pri dohodnutej výške mesačnej splátky 52,27 eur a počte mesačných plnení 96, vo výške 5.017,92 eur (t. j. 96 krát 52,27 eur). Rovnako nejednoznačne je potom v zmluve uvedený aj údaj o výške RPMN. Vychádzajúc z údajov o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a údaju o RPMN dospel súd prvej inštancie k záveru o absencii údajov obligatórne vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch podľa § 9 ods. 2 písm. k), nakoľko sú uvedené v nesprávnej výške, čím je priemernému spotrebiteľovi poskytnutý klamlivý údaj o celkovej sume „preplatenia“ úveru.

7. Súd prvej inštancie ďalej považoval za preukázané, že žalovaná poskytnutý spotrebiteľský úver riadne a včas nesplácala, čím dostala sa do omeškania. Právnomu predchodcovi žalobcu uhradila sumu 1.103,82 eur, ktorá vyplýva z prehľadu splácania úveru žalovanou predloženým žalobcom, ako aj špecifikácie nároku žalobcu. Následne už na splátku úveru nezaplatila ani jednu splátku, následkom čoho listom zo dňa 19.12.2019 označeným ako „Tretia upomienka“ právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy a súčasne ju upozornil na možnosť požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti a na možnosť banky odstúpiť od zmluvy. Táto výzva bola podľa súdu prvej inštancie realizovaná v súlade s článkom I. bod 5 písmeno b) zmluvy v spojení s článkom IX. bod 1 písmeno a) VOP a bola žalovanej právnym predchodcom žalobcu odoslaná, čo mal súd prvej inštancie za preukázané z poštového podacieho hárku zo dňa 19.12.2019. Následne dňa 12.2.2020 právny predchodca žalobcu úver predčasne zosplatnil k uvedenému dňu, čo žalovanej písomne oznámil listom zo dňa 12.2.2020, ktorý bol podľa poštovej doručky doručený žalovanej dňa 18.2.2020, v ktorom žalovaná súčasne vyzval na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom, a to v lehote siedmych dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Žalovaná nepreukázala, že si svoju povinnosť voči žalobcovi, resp. právnomu predchodcovi splnila, a preto žalobcovi patrí nárok na zostatok nesplateného úveru vo výške 1.816,18 eur (2.920 eur mínus 1.103,82 eur). Pohľadávku z tejto zmluvy nadobudol žalobca, a to na základe Rámцovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020, čo oznámil právny predchodca žalovanej oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 16.3.2022.

8. Súd prvej inštancie na základe uvedeného podanej žalobe v časti nesplnenej istiny vyhovel a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

9. Súd prvej inštancie súčasne priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania od 4.3.2020 do zaplatenia z dlžnej sumy.

10. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že úspešnejšej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko jej žiadny trovy konania nevznikli.

11. Proti výrokom II. a III. tohto rozsudku podal žalobca odvolanie.

12. Namietal, že podľa čl. I bod 1 zmluvy bola dojednaná výška úrokovej sadzby vo výške 15 % p. a. (vo výške so zľavami, ak boli poskytnuté), platnej ku dňu schválenia úveru. Výška zľavy z úrokovej sadzby bola 2 % p. a. z pôvodných 17 % p. a. na 15 % p. a. Voliteľná služba „Odmena – zľava z úrokovej sadzby“ (ďalej len „Voliteľná služba“) predstavuje zvýhodnenie (benefit) pre dlžníka vo forme zľavy z úrokovej sadzby na celú dobu splatnosti úveru, za to, že úver nebude predčasne splatený alebo čiastočne splatený formou mimoriadnej splátky zo strany dlžníka, čo sa ani nestalo. Poskytnutý benefit predstavuje len rozdiel medzi anuitnými splátkami podľa úrokovej sadzby bez zľavy a anuitnými splátkami podľa úrokovej sadzby zníženej o zľavu uvedenými v základných podmienkach zmluvy.

13. V zmluve uviedol postupca ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 16,71 % vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, t. j. so zľavou z úrokovej sadzby, nakoľko dlžník v

tom čase spíňal podmienky pre úročenie úveru nižšou úrokovou sadzbou. Žalobca má za to, že tento údaj je nepochybné správny a jednoznačne určitý za vopred stanovených podmienok, s ktorými žalovaná súhlasila. V dôsledku toho na spotrebiteľský úver nemožno nazerať ako na bezúročný a bez poplatkov.

14. Výška RPMN bola určená s ohľadom na zohľadnenú výšku úrokovej sadzby vo výške 15 % p. a., ktorá o. i. spolu s poplatkom za poskytnutie úveru (58,40 eur) vstupovala do jej výpočtu, v dôsledku čoho bola určená výška RPMN na 16,71% vypočítaná na základe údajov v čl. 1 bodu 3 zmluvy.

15. Pre úplnosť žalobca uviedol, že postupca v zmluve uviedol aj výšku RPMN pre prípad bez zľavy z Voliteľnej služby, t. j. pre prípad úrokovej sadzby vo výške 17 % p. a., ak by dlžník prestal spíňat podmienky pre úročenie nižšou úrokovou sadzbou. V dôsledku týchto skutočností by výška RPMN bola postupcom určená na 19,04 %, čo sa však ani nestalo.

16. Vzhľadom na je podľa žalobcu zrejmé, že RPMN vo výške 16,71 % bola určená správne, a to na základe podmienok platných v čase uzatvorenia zmluvy so zohľadnením zľavy z úrokovej sadzby vo výške 2 % p. a., ktorá bola v platnosti počas celej doby trvania úverového vzťahu.

17. Žalobca ďalej uviedol, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keď iba jednoducho za celkovú čiastku spojenú s úverom považoval súčin mesačnej splátky (52,27 eur) s počtom mesačných splátok (96). Takýto výpočet je v rozpore s podmienkami zmluvy, nakoľko k celkovým nákladom dlžníka je nutné pripočítať aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 58,40 eur. Pri výpočte celkovej čiastky spojenej so spotrebiteľským úverom s ohľadom na vyššie uvedené postupca postupoval nasledovne: $96 \text{ (počet splátok)} \times 52,27 \text{ eur (mesačná splátka)} + 58,40 \text{ eur (poplatok za poskytnutie úveru)} = 5.076,32 \text{ eur}$. Celková čiastka je tak v zmluve uvedená správne. Preto úver nie je bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho vychádza rozhodnutie súdu prvej inštancie z neprávneho právneho posúdenia veci.

18. Prihliadnuc k obsahu Zmluvy žalobca zastáva názor, že uvedená zmluva spĺňa všetky náležitosti požadované § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

19. Na tomto základe žalobca žiadal odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil tak, že vyhovie jeho žalobe aj vo zvyšnej časti, resp. aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

20. Žalovaná sa k podanému odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

21. Odvolací súd vyzval v priebehu odvolacieho konania sporové strany podľa § 382 CSP, aby sa vyjadrili k aplikácii § 92 ods. 8 zákona o bankách vo svetle posudzovania aktívnej vecnej legitímácie a splnenia podmienok postúpenia pohľadávky, najmä doručenia výzvy na zaplatenie dlhu dlžníkovi.

22. K výzve sa žalobca vyjadril a uviedol, že samotný podací hárok potvrdený poštou je dostatočným dôkazom preukazujúcim doručovanie výzvy zo dňa 19.12.2019 žalovanej, ako to vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Cdo/90/2023 zo dňa 29.11.2023, ktoré žalobca ďalej citoval.

23. Žalovaná sa k výzve odvolacieho súdu nevyjadrila.

24. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a 380 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku II. a v závislom výroku III. podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

25. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. napadnutý nebol, preto je právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

26. Odvolací súd po preskúmaní spisu dospel k záveru, že žalobcovi v konaní nesvedčí aktívna vecná legitímácia v spore. Nie je pritom podstatné, že záver o danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nebol odvolaním spochybnený (túto námietku mohla prezentovať žalovaná, no tá odvolanie nepodala). Platí totiž, že „súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29.6.2010, sp. zn. 2 Cdo 205/2009).

27. Pre skúmanie aktívnej vecnej legitímácie mal súd prvej inštancie dôsledne posudzovať splnenie podmienok bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách.

28. Podmienky na platné postúpenie bankovej pohľadávky sú podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách tri. Prvou je splatná pohľadávka, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná, druhou je písomná výzva banky klientovi a treťou podmienkou je nepretržité omeškanie klienta dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

29. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí okrem iného dospel k záveru, že žalobca preukázal, že jeho právny predchodca (banka F., G.) odoslal výzvu žalovanej na zaplatenie dlhu pred postúpením pohľadávky. Malo ísť o výzvu označenú ako Tretia upomienka – pokus o zmier zo dňa 19.12.2019.

30. Tento záver však podľa odvolacieho súdu správy nie je a nezodpovedá judikatúre odvolacieho súdu.

31. Odoslanie tejto výzvy žalobca preukazoval nedatovaným poštovým podacím hárkom a výpisom z elektronického portálu H. C..

32. Podľa odvolacieho súdu nedatovaný poštový podací hárkok nie je dostatočný na preukázanie odoslania výzvy vyžadovanej § 92 ods. 8 zákona o bankách. Pri absencii dátumu podania na poštovom podacom hárku je totiž možné z poštového podacieho hárku zistiť nanajvýš to, že právny predchodca žalobcu hodlal adresovať žalovanému písomnosť (nevedno však ani, akú konkrétnu). Zistiť, či sa tak aj naozaj stalo, z uvedeného poštového podacieho hárku nemožno.

33. Ani z označenia na ľavej strane podacieho hárku v podobe „UPOMIE3_NEZ_2019121911952_10PP.DAT_afp_JOBID_2840042_CPSC6_1_HAROK“ nie je možné preukázateľným spôsobom zistiť skutočný dátum podania (pričom prvé číselné označenie by mohlo napovedať, že ide o dátum 19.12.2019), a to predovšetkým vzhľadom k tomu, že poštový podací hárkok obsahuje vo svojej úvodnej časti pole Dátum podania, ktorý je nevyplnený, a tiež neobsahuje ani potvrdenie pošty o prijatí zásielky na poštovú prepravu. Pritom však, ak právny predchodca žalobcu nedisponoval údajom na poštovom podacom hárku o podaní poštovej zásielky na poštovú prepravu, mal možnosť túto skutočnosť na pošte reklamovať.

34. Opačnou argumentáciou, ktorú je potrebné odmietnuť ako nenáležitú, by sa prijal záver, podľa ktorého by na preukázanie doručenia stačil (hoci i rukou) vypísaný poštový podací hárkok bez zrejme odoslania na poštovú prepravu. Práve potvrdenie dátumu pošou (resp. i iným poštovým prepravcom) na podacom hárku (resp. inom preukaznom hárku) preukazuje, že písomnosť bola skutočne podaná na poštovú prepravu a má byť doručená adresátovi. Potvrdením dátumu na poštovom podacom hárku sa preto preukazuje, že došlo k odovzdaniu zásielky na poštovú prepravu a môže sa počítať s jej riadnym doručením adresátovi zásielky, a teda i s dôjdením prejavu vôle odosielateľa adresátovi (v súlade s § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

35. Výpis z elektronického portálu H. C. (č.l. 78) tiež podľa odvolacieho súdu akceptovateľný nie je. Už v minulosti odvolací súd neakceptoval rovnaký výpis z elektronického portálu H. C. (napr. v rozsudku zo dňa 27.7.2023, sp. zn. 17CoCsp/12/2023). Jedná sa totiž o snímku obrazovky (printscreen) z elektronického portálu H. C. o doporučenom liste. Obsahuje iba podacie číslo a genézu doručovania. Neobsahuje ale údaje o odosielateľovi, adresátovi a ani o zásielke, ktorá sa mala doručovať (s výnimkou hmotnosti zásielky). Hoci by sa i podacie čísla zhodovali s nedatovaným poštovým podacím hárkom, tak nemožno považovať za jednoznačne preukázané, že výpis z informačného portálu H. C. deklaruje práve doručovanie tej zásielky, ktorej sa týka nedatovaný poštový podací hárkok. Preto odvolací súd v minulosti skonštatoval, že nemožno interpretovať výpisy z elektronického portálu H. C. v spojení s neakceptovateľným poštovým podacím hárkom.

36. V tejto súvislosti je potrebné vziať na zreteľ, že bolo v možnostiach žalobcu, aby preukázal riadne a bez pochybností, že spornú výzvu žalovanému doručoval, a to predložením riadneho poštového podacieho hárku, resp. elektronického poštového podacieho hárku, prípadne i ePotvrdenky (akú žalobca predkladal vo viacerých konaniach, ktoré boli predmetom prieskumu odvolacieho súdu). Najvyšší súd SR totiž vo svojej rozhodovacej praxi akcentuje, že „v prípade sporu o doručení písomnosti bude dôkazné bremeno o doručení zaťažovať odosielateľa. Je preto vhodné, aby odosielateľ vhodným spôsobom doručenie zásielky adresátovi zdokumentoval, resp. ju vedel relevantne preukázať“ (R 4/2021).

37. Dôkazné bremeno ohľadom preukázania doručenia tejto výzvy ležalo na žalobcovi. Dôkazy, ktoré by preukazovali doručenie uvedenej výzvy, neboli žalobcom v konaní prezentované. Argumentácia žalobcu rozhodnutím NS SR sp. zn. 4Cdo/90/2023 zo dňa 29.11.2023 je nepriliehavá, pretože odvolací súd nespochybňuje možnosť preukázať doručenie písomnosti preukázaním jej odoslania na určenú adresu, teda napr. aj poštovým podacím hárkom. V tomto konaní však ide o obsah žalobcom predloženého podacieho hárku, z ktorého nie je možné dovodiť, že zásielka bola skutočne odoslaná, ako bolo uvedené vyššie.

38. Preto žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, následkom čoho sa žalobca nestal veriteľom pohľadávky, ktorú uplatňuje v tomto konaní. Žalobcovi z toho dôvodu nesvedčí aktívna vecná legitímácia v konaní. Napadnutý výrok II., ktorý je predmetom prieskumu odvolacieho súdu bol teda sám o sebe vecne správny, i keď z iných dôvodov uvedených vyššie. Vzhľadom na to bol vecne správny aj výrok III. o trovách konania.

39. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. a závislom výroku III. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

40. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní plne úspešná, trovy odvolacieho konania nepriznal, pretože jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

41. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).